

**Stedelijk
Museum**

**BUREAU
AMSTERDAM**

NO 29

ROZENSTRAAT 59 / 1016 NN AMSTERDAM

TEL 31(0)20 4220471 / FAX 31(0)20 6261730

MET

Stedelijk Museum Bureau Amsterdam presents
in association with Gallery van Gelder Amsterdam

Twan Janssen's
'FOLLY'

featuring:

Dominic van den Boogerd, Cornel Bierens, Hans den Hartog Jager
Jhim Lamoree, Sandra Parry, Ineke Schwartz, Flora Stiemer and
Etienne Wynants as the critics

introducing:

Sands Murray as the other artist

Original score (Twan's Theme) composed and performed by Clous van Mechelen

Scripts / props / setdressing / casting Twan Janssen Curating / additional casting Martijn van
Nieuwenhuyzen for Bureau Amsterdam. Stockholm support James and Eva Lotta Flach
for Gallery Flach (thanks a lot to Axel Mörner at TRE for previous support) Los Angeles support
crew Carl Berg at LASCA Kenneth Riddle at BLISS, Sue Spaid and Terri Friedman
Coming soon: 'Modern times are modern anyway' at 'BLISS' Los Angeles

- Mainstream Avant-garde® is a registered trademark -

MET

Sands Murray's
Personal
Artistic Business

VAN: 25/05/97

TOT: 06/07/97

TWAN JANSSEN, 'FOLLY' SANDS MURRAY'S PERSONAL ARTISTIC BUSINESS

SANDS MURRAY: De eerste keer dat ik iets met iemand had was met een hetero uit Kansas: een kunstenaar met zeer uitgesproken meningen. Hij zei: Sands, als jij in je leven ooit iets zal bereiken dan is het omdat je een 'social artist' bent. Dat commentaar heeft me altijd achtervolgd. Laatst zei een collega nog: jij weet gewoon hoe je iemands reet moet kussen. Maar dat doe ik niet. Dit is natuurlijk!

TWAN JANSSEN: Wat is er mis mee als je je weet in te likken tot aan het Guggenheim? Dan moet je toch iets goed doen?

(uit een conversatie tussen Twan Janssen en Sands Murray, Bureau Amsterdam, 20 maart 1997)

In deze tentoonstelling is het werk van twee kunstenaars bijeengebracht die, ieder op hun eigen wijze, het kunstenaarschap en de condities van het maken van kunst in het spel brengen. **TWAN JANSSEN** (1968, Milsbeek) en **SANDS MURRAY** (1974, Topeka, Kansas) richten zich in hun kunst op de sociale persona van de kunstenaar; op zijn rol in 'de kunstwereld' - het krachtenveld waarin ook galeriehouders, conservatoren, museumdirecteuren, critici, verzamelaars en publiek hun invloed doen gelden. Met een afstandelijke, ironische blik (Janssen) of gepassioneerde overgave (Murray) zijn deze kunstenaars deelnemer en commentator in de woelige arena van de eigentijdse kunst en proberen ze als het even kan de mechanismen daarvan te bespelen. Janssen gaat zelfs zover dat hij zichzelf niet langer als kunstenaar beschouwt, maar als een acteur in het toneelstuk van zijn eigen, artistieke carrière. Hij schrijft jaarlijks een synopsis van zijn biografie, waarin hij het verloop van zijn carrière voor het komende jaar schetst, compleet met te verwachten tentoonstellingen, recensies en verkopen. De installaties, sculpturen en schilderijen die de kunstenaar Twan Janssen dat jaar maakt kent hij geen autonome status toe, maar ziet hij als rekvisieten met bijbehorend inventarisnummer. Onlangs heeft hij zijn gehele oeuvre met terugwerkende kracht van een

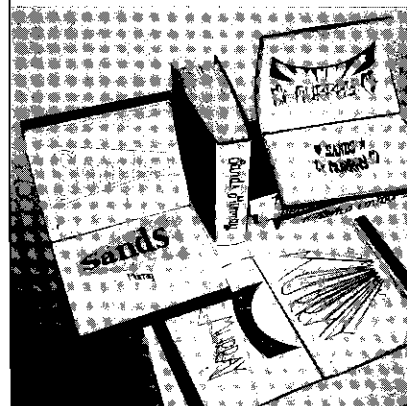
'stage property'-nummer voorzien. Om de werkelijkheid met zijn carrièreplanning in overeenstemming te brengen, ensceneert hij ontmoetingen met de prospectieve hoofdrolspelers van zijn biografie, waarbij hij ze een handje helpt met tekst en regieaanwijzingen. Aan het eind van het jaar publiceert hij een geannoteerde versie van zijn biografie waarin hij het synopsis vergelijkt met de werkelijke gang van zaken.

Gaat Janssen uit van het credo 'reality follows biography', Sands Murray doet het omgekeerde. In zijn werk lopen kunst en leven vloeiend in elkaar over. Hij communiceert direct met het publiek door zich gedu-

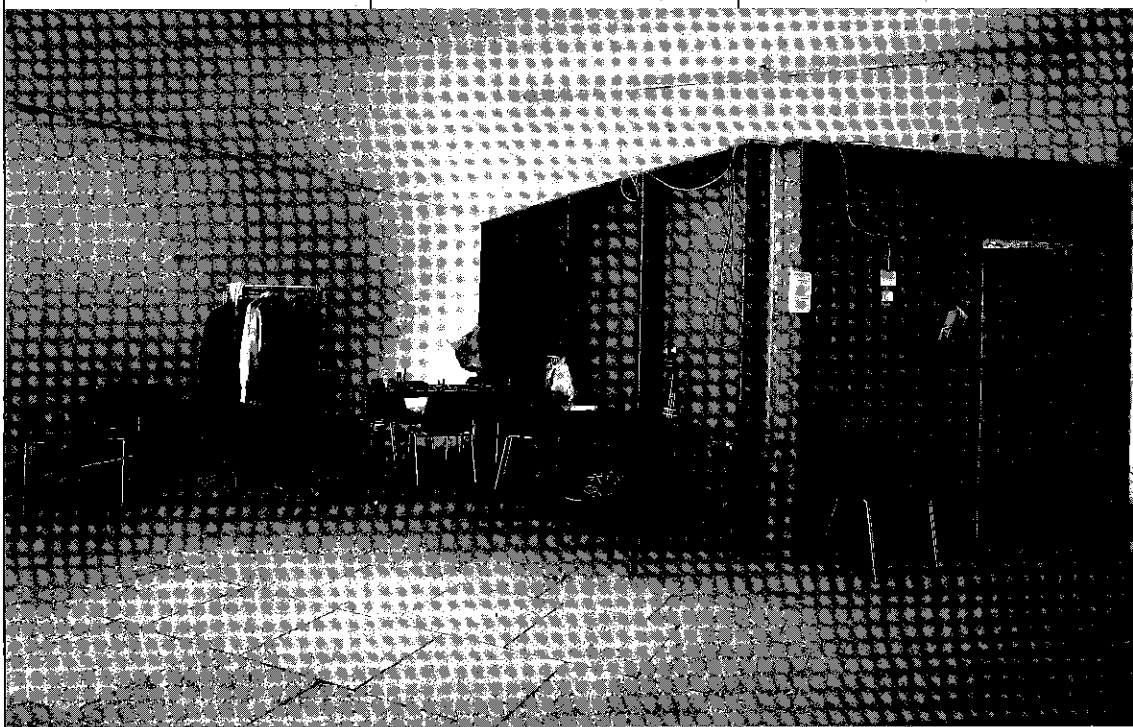
rende een tentoonstelling in de expositieruimte op te houden en persoonlijke gesprekken te entameren, die hij tot voor kort liet volgen door een nacht in bed met de kunstenaar. Murray's foto's, schilderijen, teksten, installaties, video- en audiotapes zijn als het ware bijprodukten van deze artistieke houding en hebben daarom een onvermijdelijk biografisch karakter. Ze geven een beeld van een jonge Amerikaan met een lichtdadaïstische persoonlijkheid en verschijning, die zich opmaakt voor een groots en meeslepend leven in de artistieke wereld van het oude Europa. Modieus en elegant gekleed, de huid verzorgd met vochtinbrengende cremes, is het zijn doel deel te hebben aan het sociale ballet van de 'charmed circles'. Met een mengeling van ijdelheid en egotisme doet hij in zijn dagboeken en in geluidsopnames verslag van zijn ontmoetingen met conservatoren, restauranthouders, museumdirecteuren, modeontwerpers, vrienden en collega-kunstenaars: "As I move on, the past catches up. People ring me shouting: 'Sands we're so proud of you. You famous, hardworking, gorgeous boy. You're

so friendly and from such a good family.' And I am a good boy. I take exceptional care of myself, so that when they call, I can clean my guest bedroom and put them up, the country bumpkins, as they make their first - or only - trips to Europe (...)."

'Folly' is de titel van de installatie die Twan Janssen voor zijn tentoonstelling in Bureau Amsterdam heeft ontworpen: een architectonische constructie van chromen buizen die de overkoepelende structuur vormt voor een reeks recente 'props' en tekstwerken. Het nutteloze staaltje architectuur is een waar epicentrum van Janssens spel met de kunst en haar biotoop. Over

Sands Murray, 'Sands Murray Books', 1997

het chromen staketsel, dat in de grote zaal van Bureau Amsterdam is opgesteld, zijn lappen acrylverf gedrapeerd en uit kleine in het bouwwerk geïntegreerde luidsprekers klinkt 'Twan's Theme'; de herkenningmelodie van zijn kunstenaarschap, gecomponeerd en uitgevoerd door Clous van Mechelen. Op MDF-platen zijn - ingebed in een transparante laklaag - papieren aangebracht met dialogen en correspondentie naar aanleiding van zijn biografie voor het jaar 1998. Zo worden Sjarel Ex en Marja Bosma, respectievelijk directeur en conservator van het Centraal Museum Utrecht, in een van de brieven op de hoogte gebracht van het feit dat het Centraal Museum in 1998 zijn solotentoonstelling 'Modern Times Are Modern Anyway' organiseert. Janssen: "(...) Er zijn een aantal zaken die op korte termijn hun aanvang moeten nemen wil de werkelijkheid niet te ver achterop raken bij de biografie en willen we op tijd zijn met de voorbereidingen van mijn tentoonstelling". Ex schrijft terug dat Bosma en hij niet op de uitnodiging voor een ontmoeting met een uitgeschreven script kunnen ingaan omdat hij er niet zeker van is of zij zich, oog in oog met de kunstenaar, aan de tekst zullen kunnen houden.

Janssen formuleert zijn artistieke activiteiten steeds meer binnen het kader van de theatrale enscenering. Zijn ontwerp voor de uitnodiging van Bureau Amsterdam onderstreept dit - deze heeft immers het uiterlijk van een theater- of filmaffiche, compleet met rolverdeling waaruit blijkt dat de kunstenaar de touwtjes stevig in handen heeft ('scripts, props, setdressing and casting'). Ook met name genoemde kunstcritici, galeriehouders en conservatoren zijn van een rol verzekerd. De kiem voor zijn 'kunst als docudrama', ligt in een installatie die hij in 1992 voor

W139 in Amsterdam maakte: een decor van een kunstbeurs-stand waarin hij werken van eigen hand toonde: plankjes met klodders en slierten verf. Hij werkte het gegeven in 1996 verder uit in het Museum voor Moderne Kunst Arnhem met de tentoonstelling **Solo, een toneelstuk in vier bedrijven**. Ook hier was het decor een expositieruimte voor hedendaagse kunst. In de vrij in de museumzaal geplaatste 'galerie' bevonden zich vijf kunstwerken, alsmede een bureau met telefoon, kaartenbak en dossiers. Achter de coulissen stond een grime-set en hing de kleding van de acteurs. Daar was ook het tekstboekje van de voorstelling te vinden, waaruit bleek dat de handeling zich afspeelt in Galerie Coolen. In deze fictieve galerie zal de debuuttentoonstelling plaatsvinden van de jonge kunstenaar Twan Janssen. Met een haast pijnlijke dosis zelfrelativering geeft Janssen in het toneelstuk een beeld van zijn 'Werdegang'. De door de galerie met veel aplomb en in een mateloos universum van publiciteit en 'artbabble' gelanceerde kunstenaar blijkt qua verkoop en kritische receptie een kat in de zak. Alle werken kunnen na sluiting van de expositie terug in het gammele vrachtwagentje waarmee de kunstenaar ze zelf bracht. In de tragikomedie **Solo** ontleent Janssen de kunstwereld effectief haar aura van glamour: voor de galeriehouder en kunstenaar geen roem en carrière, maar frustraties en torenhoge rekeningen.

Wie het werk van Janssen overziet, ontkomt er niet aan een vergelijking te maken met de parodistische kunstopvatting van Wim T. Schippers. Janssen heeft nooit een geheim gemaakt van zijn bewondering voor Schippers, wat blijkt uit zijn samenwerking met Clous van Mechelen, Schippers' lijfcomponist. Ook zijn Janssens 'props' menigmaal

Twan Janssen, 'Bored stiff, spoilt rotten III', 1996, (stage property # 95013)

een pastiche op de schilderkunst in de geest van de 'slappe schilderijen' die Schippers in zijn Fluxus-tijd maakte. Maar Janssen gaat een stap verder. Hij maakt de acryl, olie, spray of glitter geheel los van de drager en laat de verf op exuberante wijze de ruimte koloniseren: hangend aan draden, in slingerslierten direct uit de tube, als pigmenten uitgestrooid over de vloer, in een hoek als verfrommelde resten van een verjaarspartijtje of als zakdoeken netjes opgevouwen in de kast. Het is voor de beschouwer van deze zinderende kleurenorgieën amusant te ervaren dat hoezeer Janssen de kunstwerken ook aan een strikte regie wenst te onderwerpen, ze zich vaak niets van de theaterbaas aantrekken, door de façade van camp en ironie heenbreken en zich onthullen als ouderwetse objecten van 'ogenlust'.

Waar Janssen de bureaucratie en sociale structuren van de kunstwereld analyseert en vervolgens probeert te manipuleren, laat Sands Murray het leven en de kunst gewoon over zich heenkomen. Zijn kunst gaat alle kanten op en bevat ook de zeer persoonlijke informatie die Janssen

Twan Janssen, Zonder titel, 1996, (stage property # 96018)

Twan Janssen, Zonder titel, 1995, (stage property # 95052)

zorgvuldig wegfiltert. In feite vindt Murray al experimenterend uit wat het kunstenaarschap inhoudt. Als teenager in Topeka, Kansas, schreef hij brieven aan de grootheden van de Amerikaanse kunstwereld. Hij studeerde enige tijd aan het Pratt Institute in New York, waar hij overstapte van mode naar beeldende kunst en een elegante verschijning werd in de stoere beeldhouwklas. Op twintigjarige leeftijd kwam hij naar Europa om als vrijwilliger te werken in de museum-boutique van de tuinen van Monet in Giverny. In hetzelfde jaar belandde hij in Amsterdam, waar hij zijn studie vervolgde aan de Ateliers en zijn dandyistische persona verder cultiveerde.

Sands Murray houdt er van de hele dag aan het woord te zijn over zijn uiterlijk, zijn liefdesleven, zijn verhouding tot zijn collega-kunstenaars en over zijn positie in de kunstwereld. Niet voor niets gaf hij een tekst die hij onlangs schreef de titel: **Why I Am an Exhibitionist**. Murray heeft zichzelf wel eens omschreven als de Pamela Anderson van de kunstwereld: "I just can't keep my mouth shut". Op zijn cd **Stories** (1996) draagt hij een serie verhalen voor die

Twan's Theme

Clous van Mechelen

pr a 004

1

5

9

13

17

21

25

29

33

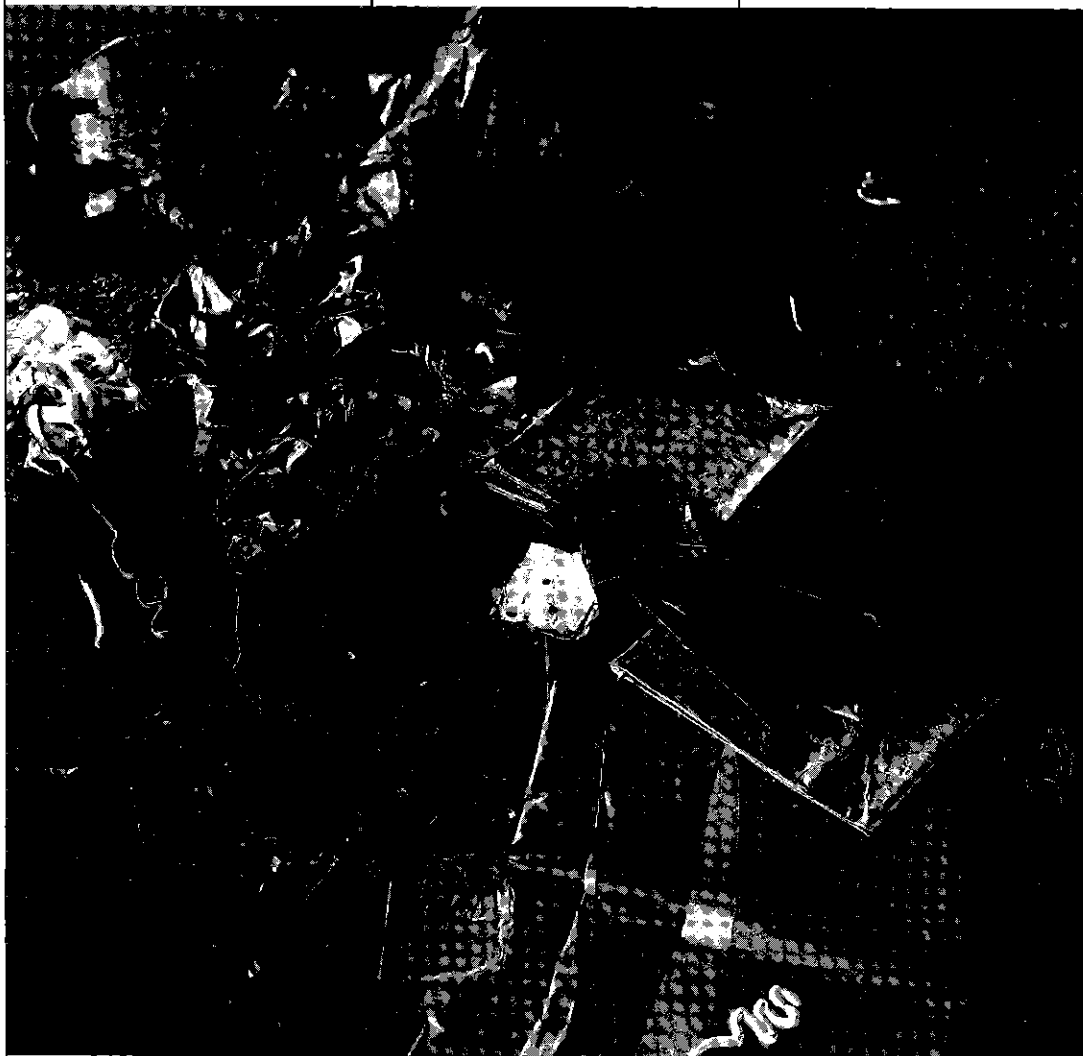
37

41

45

Sand's
Murray

een fascinerende mix zijn van werkelijkheid en fantasie. Als een jonge Quentin Crisp maakt hij de luisteraar op gedecideerde toon deelgenoot van zijn inzichten omtrent lichaamsverzorging, omgangsvormen en gastronomie: "Elegance, excellence, hygienic refinery, delicate perfumes and careful care. We must do our best to take care and protect our precious selves. Upholding our own standards to demonstrate to others the courage to do the same." Zijn liefdesleven varieert van een romantisch diner à deux in een chique hotel tot een zelfbevredigingsaktie boven de wasbak en over zijn kunst concludeert hij: "My work exists more over drinks".

Murray is een van die kunstenaars van wie het onduidelijk is of hij zijn leven in de kunst stopt of de kunst in zijn leven. Vanuit een klaarblijkelijke

behoefte aan authenticiteit, is het (als bij zijn generatiegenoten Tracey Emin en Sean Landers) een voortdurend laveren over de scheidslijn tussen de twee. Kunst en leven worden procesmatig opgevat en zijn constant in beweging. De kunst kan er elk moment zijn, maar is ook zo weer verdwenen. Niet zonder provocatie zegt Murray dat zijn tentoonstelling in Bureau Amsterdam weliswaar zijn eerste is, maar voor hetzelfde geld zijn laatste. Voor Murray is kunst aanwezig in een toevallige ontmoeting of materialiseert zij 'along the way'. Zijn objecten hebben dan ook niet zelden een ongeredigeerde, terloopse vorm, zoals valt op te maken uit de reeks archiefmappen met memorabilia en teksten in informeel handschrift. In Bureau Amsterdam toont Murray onder andere de installaties

I'm, Proud of Myself (1996) een tafel met 22 fotografische zelfportretten (het residu van een kortstondige verbintenis met een modelburo) en een videotape met de registratie van de afscheidsdans die hij eind 1996 op muziek van The Spice Girls uitvoerde in zijn atelier voor docenten en medestudenten. Murray richt de achterzaal van Bureau Amsterdam in als thuisbasis van 'Sands Murray's Personal Artistic Business', de holding waarbinnen hij zijn artistieke activiteiten coördineert. Hij is daar een aantal dagen per week aanwezig om inzage te bieden in zijn dagboeken en beschikbaar voor een vrijblijvende conversatie over kunst of voor een vertrouwelijk gesprek onder vier ogen.

Martijn van Nieuwenhuysen

SUMMARY

This exhibition brings together the work of two artists who, each in their own way, question the reality of being an artist and the conditions in which art is made. **TWAN JANSSEN** (1968, Milsbeek, NL) and **SANDS MURRAY** (1974, Topeka, Kansas, USA) both address the social persona of the artist in their work; the artist's role in the 'art world' - the field of power within which art dealers, curators, museum directors, critics, collectors and public all assert their own influence. With a distant, ironic view (Janssen) or a passionate surrender (Murray), these artists are both participants and commentators in the bustling arena of contemporary art, trying, resolutely, to manipulate its mechanisms. Janssen even goes so far as to say that he no longer considers himself an artist, but an actor in a play about his own artistic career. He writes an annual synopsis of his own biography in which he sketches out the course of his career for the coming year, complete with expected exhibitions, reviews and sales. He doesn't view the installations, sculptures and paintings that the artist Twan Janssen makes in that year as being autonomous, rather, he sees them as props with an inventory number attached. He recently supplied his entire oeuvre with a back-dated stage-property number. To bring reality in accord with his career plan, he stages meetings with the prospective players in his biography, assisting them with the script and stage directions. At the end of the year, he publishes an abbreviated version of his biography in which he compares the synopsis with what really happened.

Folly is the title of the installation Twan Janssen has designed for his exhibition in Bureau Amsterdam: an architectural construction of chrome pipes which form a structure that con-

nects and integrates a series of recent props and text pieces. The useless, sample architecture is a true epicentre for Janssen's game with art and its biotope. Sheets of acrylic paint are draped over the chrome framework in the main space of Bureau Amsterdam, while from small speakers integrated into the construction you can hear **Twan's Theme**; his theme tune as an artist. Embedded in transparent layers of varnish on sheets of MDF are papers bearing dialogues and correspondence from his biography for the year 1998. Around the construction are specimens of Janssen's pastiches of painting. Whoever sees these props cannot help but compare them with the 'soft paintings' the Dutch artist, Wim T. Schippers made in his Fluxus period. Though Janssen goes further than Schippers. He completely removes the acrylic, oil, spray or glitter from the canvas and stretcher, allowing the paint to exuberantly colonize the space: paint hanging from threads, streamer-like strings of paint squirted straight from the tube, pigment scattered on the floor, paint in a corner like the crumpled remains of a birthday party or like handkerchiefs neatly folded in the drawer. For the spectator at this shimmering

Sands Murray, 'I'm proud of myself', 1996

orgy of colour, it is amusing to experience that the art works Janssen wishes to subject to his strict directions, often pay no attention to the director, breaking through the facade of camp and irony, surrendering themselves to an old-fashioned role of objects of desire for the eyes. Where Janssen begins from the creed 'reality follows biography', Sands Murray does the reverse. Art and life flow into each other in his work. He communicates directly with the public by staying in the exhibition during the show and enthusiastically initiating personal conversations which, until recently, he followed with a night in bed with the artist. Murray's photographs, paintings, texts, installations, video and audio

tapes are, as it were, by-products of this artistic attitude and therefore have an unavoidable biographical character. They provide an image of a young American with a slightly Dadaist personality and appearance, preparing himself for a grand and compelling life in the artistic world of old Europe. Fashionable and elegantly dressed, skin cared for by moisturizing creams, it is his aim to be part of the social ballet of the 'charmed circles'. With a mixture of vanity and egotism, he reports on his meetings with curators, restaurateurs, museum directors, fashion designers, friends and fellow artists, in his diaries and sound-recordings.

Where Janssen analyses the bureaucratic and social structure of the art world, and then tries to manipulate it, Sands Murray lets life and art break over him. In fact Murray, already in experimenting, discovers what being an artist involves. He loves to spend the whole day talking about his appearance, his love life, his relations with fellow artists and his position in the art world. In his CD **Stories** (1996), he recites a series of stories that are a fascinating mix of reality and fantasy. As a young Quentin Crisp, in a decided tone he makes the listener party to his views on body care, etiquette and gastronomy: 'Elegance, excellence, hygienic refinery, delicate

perfumes and careful care. We must do our best and protect our precious selves. Upholding our own standards to demonstrate to others the courage to do the same'. His love life varies from a romantic dinner-for-two in a smart hotel to masturbating over the sink, and about his art he concludes: 'My work exists more over drinks'.

Murray is an artist of whom it is not clear whether he puts his life into art or art into his life. Art and life become conceived of as processes, constantly in motion. Art can be there at any moment, but can also disappear again. Not without provocation, Murray admits that his exhibition in Bureau Amsterdam is his first, and could just as easily be his last. For Murray, art is present in an accidental meeting or it materializes along the way. His objects have an unedited, casual form, as can be seen in the archive folders containing memorabilia and scrawled texts. Murray has arranged the back space of Bureau Amsterdam as a home-base for 'Sands Murray's Personal Artistic Business', the holding from which he coordinates his artistic activities. He is there several days a week to offer access to his diaries and is available for informal chats about art or confidential tête-à-têtes.

Martijn van Nieuwenhuyzen

SANDS MURRAY'S PERSONAL ARTISTIC BUSINESS AGENCY & INFO SERVICE
Incorporated 1996 Amsterdam/Postbank girorekening 7662.506/RVK Adom H290655

*If you'd like an appointment with me for any reason, send a letter with your name, address, and telephone number to:

Bureau Amsterdam
Attention: Sands Murray
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam } phone 020. 422.0931
 } fax 020.616.1730

or leave the information at the Bureau Adom front desk. I'll contact you personally to set up the appointment.

*Als je een afspraak met mij wilt maken om welke reden dan ook, stuur een brief met je naam, adres, en telefoonnummer naar Bureau Amsterdam. IAN Sands Murray (zie adres boven), of laat je gegevens achter bij het Bureau Amsterdam balie. IK zal persoonlijk contact met je opnemen om een afspraak te maken.

ALSO/OOK:

*I'm an agent for artists. If you'd like help handling your work, you can contact me through Bureau Amsterdam.

*Tevens ben ik een agent voor andere kunstenaars. Als je hulp zou willen hebben om je werk te handelen (verkoop/promotie), je kunt ook contact met mij opnemen via Bureau Amsterdam.

FURTHER/VERDER:

*I'll be at Bureau Amsterdam personally every week for the duration of the exhibition on Tuesday, Thursday, Friday, and Sunday (some Saturdays) from 11:5am (opening hours).

*IK zal persoonlijk aanwezig zijn in Bureau Amsterdam elke week gedurende de tentoonstelling op dinsdag, donderdag, vrijdag, en zondag (sommige zaterdag) van 11-5 (openingsuren van het Bureau Amsterdam).

*Works in the exhibition are for sale. /Werken in de tentoonstelling zijn te koop *

Biografie

TWAN JANSSEN

1968, Milsbeek

Hogeschool voor de
Kunsten, Arnhem
1987 - 1991

SOLOTENTOONSTELLINGEN (selectie)

1992 FRONT, W139,
Amsterdam
1993 Pure Paint II, CASCO,
Utrecht
1994 Installation,
Associated Publishers/
Galerie van Gelder,
Amsterdam
1994 General Merchandise,
Gemeente Museum, Helmond
1995 Twan Janssen featur-
ing Zwändel, Nova Zembla,
Den Bosch
1996 Bored Stiff, Spoilt
Rotten, Gallery TRE,
Stockholm
1996 I DON'T DANCE,
Galerie van Gelder,
Amsterdam
1996 Solo, een toneelstuk
in vier bedrijven, Museum
voor Moderne Kunst,
Arnhem

1996 If you want chocolate,
why are you eating vegeta-
bles?, W139, Amsterdam
(i.s.m. Terri Friedman)
1996 Death is a career
move, L.A.S.C.A. Gallery,
Los Angeles
1997 Modern Times are
Modern anyway, BLISS,
Los Angeles

GROEPSTENTOONSTELLINGEN (selectie)

1991 Le Vent du Nord VII,
Institut Néerlandais, Parijs
1992 Quantität statt
Qualität, Ehrenfelder,
Kunstkreis, Keulen
1993 The touch, the skin,
Stelling Gallery, Leiden
1994 Drawings & drawings,
Galerie van Gelder,
Amsterdam
1994 Biënnale Gelderland
'94, Gemeentemuseum
Arnhem
1994 Videotapes, CASCO,
Utrecht
1995 New Age Da Da,
GEWAB, Arnhem
1995 9 Kanten, Galerie van
Gelder, Amsterdam
1995 Shaking Patterns,
W139, Amsterdam
1995 Comp I box, Galerie
van Gelder, Amsterdam
1995 Par Avion,

Los Angeles Contemporary
Exhibitions, Los Angeles
1996 Brethouwer,
Goudzwaard, Janssen,
Lokaal 01, Antwerpen 1996
The Unbearable Whiteness
of Skiing (existentialism
now), Hooghuis, Arnhem
1996 CHALK: a momentary
chill out room, Factory
Place Gallery, Los Angeles
1996 Review II, Gallery TRE,
Stockholm
1996 New Age Da Da,
Kunstraum Berlin, Berlijn
1997 Diskland/Snowscape,
Shed im Eisenwerk,
Frauenfeld, Zwitserland
1997 De verbouwing, de
verhuizing, de verandering,
Galerie van Gelder,
Amsterdam
1997 The people's choice,
Kunsthall, Rotterdam
1997 Blue, red, yellow,
Södertällje Konsthall,
Zweden
1997 Working out the Kinks,
Künstlerhaus Bethanien,
Berlijn
1997 Random Access
Memory, Cirrus Gallery,
Los Angeles

SANDS MURRAY

Born 1974 Sands Joseph
Murray (March 17) Topeka
Kansas, USA to Ragen &
Marjorie Murray, sister
(younger - 4 years) Laura.
Regular school until 18
(1992), fashion courses,
Jewish religious school te-
aching, Bar Mitzvah, Boy
Scouts. Art lessons, classes,
independent art work. First
sales of work, including
drawings and painted
denim coats. Likes Mark
Kostabi, Andy Warhol,
Francis Bacon, fashion de-
signers Thierry Mugler and
Christian Lacroix, o.a. col-
lects butterflies, keeps salt-
water fish including octo-
pus, paints and draws on
car (Honda Accord 2 door)
with friends, works in yo-
gurt stores and sandwich
shop. Writes lots of letters
and calls to New York and
Europe, etc.
Pratt Institute 1992 - 1994,
Brooklyn, NY. Admitted for
fashion with full 4 year
scholarship, switch to fine
art.
Various language (French,
Yoruba- tried to go to

Nigeria), literature courses,
architecture, photography,
science, sculpture, painting,
art history and theory.
Caring teachers including
Carolee Schneemann and
others less well known.
Teaches at the Cloisters
collection as summer in-
tern, Met. Museum of Art.
May 1994, Volunteer in
museum boutique Giverny
(Monet's Gardens) France.
June-July 1994 Venice, Italy,
art history study (Pratt
Institute), meets James Lee
Byars.

August 1994 lives with
friends in Spain.
September-December 1994,
Rietveld Academie,
Amsterdam (self arranged
wisselprogramma). Vrije
richting, Dutch language
courses, lives on Admiraal
de Ruijterweg, Amsterdam.
Also travels to Brussel,
Antwerp, Gent (Belgium).
Applied end December 1994
to de Ateliers, Amsterdam
(20 yrs. old).
Began January 1995 at de
Ateliers. While at Ateliers
leaves Pratt Institute with-
out degree. Moves to
Lomanstraat, Amsterdam.
While at Ateliers travels to
Ireland, Greece, and
Germany. Left the Ateliers
end December 1996, design-
ing the ad campaign and
information brochure (aan-
melding) 1997.
Works to set up personal
business (incorporated 1996
Amsterdam) and visa exten-
sion to stay in Europe,
teaching at Utrecht school
of fine art (seminar 'Over
De Drempel'), building up
client list and contacts pro-
fessionally. Now has lawyer,
accountant, business con-
sultant as well as Kamer
van Koophandel inschrij-
vingsnummer as artist/-
agent. Looking for new
living and working spaces,
checking out Europe, etc.

Lezing

HAL FOSTER, 'The Art of the
Missing Part'.

Hal Foster is hoogleraar
kunstgeschiedenis en verge-
lijkende literatuurweten-
schappen aan de Universi-
teit van California, Berkely
en auteur van onder andere
'The Anti-aesthetic' (1983),
'Recodings' (1985),
'Compulsive Beauty' (1993),
en 'The Return of the Real'
(1996). Daarnaast is Foster
redacteur van het tijdschrift
'Oktober'.

In zijn lezing zal Foster in-
gaan op vragen met betrek-
king tot kunst en theorie in
een 'post-medium' of 'post-
discipline' tijdperk.
Zaterdag 31 mei 1997,
20.00 uur, toegang f 5,-,
reserveren: 020 4220471.

Nieuwsbrief

U kunt zich abonneren op
de Nieuwsbrief van Bureau
Amsterdam. Als u f. 25,-
övermaakt op girorekening
4500092 t.g.v. Dienst
Museum voor Moderne Kunst
te Amsterdam onder vermeld-
ing 'Nieuwsbrief Bureau
Amsterdam' krijgt u de
Nieuwsbrief een jaar lang
toegestuurd. U ontvangt
dan tevens de uitnodig-
ingen voor de openingen.

Colofon

Tekst en redactie:
Martijn van Nieuwenhuizen
Secretariaat: Jan Meijer,
Henny Postumus (ass.)
Vormgeving: Mevis &
Van Deursen
Druk: Rob Stolk, Amsterdam
Vertaling: Annabel Howland

Stedelijk Museum
Bureau Amsterdam
Rozenstraat 59
1016 NN Amsterdam
tel. 31. (0)20. 4220471
fax. 31. (0)20. 6261730
e-mail: smba@xs4all.nl
geopend van di t/m zo,
11.00 t/m 17.00 uur

12 juli - 31 augustus 1997
Hans Scholten -
Edwin Zwakman